

der danner sig et Flertal og et Mindretal, og med Hensyn til hvilke der er Tale om Magtudfoldelse, ogsaa kunde komme til at lade dette *kommunal*politiske Hensyn, altsaa dog et Slags politisk Hensyn, et Magthensyn faa Indfyldelse paa Valget og derved skyde de ene berettigede Hensyn til Side. Det vil maaske ikke ske i rolige Tider, men der kan komme Stemningsøjeblikke i Landet, hvor det vil finde Sted. Og selv om man bortser fra dette, har der endnu ikke inden for min Erfaringskreds, og jeg tror heller ikke i Historien, været noget Eksempel paa, at et Kollegium eller en Forsamling, i hvis Hænder man lægger en vis Magt, ikke skulde blive sig det saaledes bevidst, at den udøver den ogsaa efter det Hensyn, at det er en Magtbeføjelse, som er den tillagt. Jeg ved intet Eksempel paa, at den Forhaabning ikke er bleven skuffet, at Vælgere, for at kalde dem saa, skulde ville udøve den Valgret, de have, eller som tillægges dem, efter andre Skøn og efter andre Hensyn end det, hvad der stemmer med deres politiske Overbevisning, dersom deres Opgave er at beskæftige sig med politiske, her kommunalpolitiske Anliggender. Det, som Kommunalbestyrelserne efter vort Skøn skulde bringe, og af Hensyn til hvilket vi ønske en Repræsentant for dem i disse Udvalg, er det store personlige Kendskab, dette personlige Kendskab, i Kraft af hvilket det nærmest bliver Kommunalbestyrelsens Repræsentant, der kommer til at gøre Forslag, der saa blive vurderede af de to Mænd i Udvalget, der under alle Omstændigheder repræsenterer noget upolitisk. Men selv om denne Frygt maatte vise sig overdreven, selv om Mindretallet maatte have Ret i, at man ikke kan tillægge den en saadan Betydning, som Flertallet har tillagt den, vil jeg dog sige dette lige over for Mindretallet, at den Fare, vi frygte for, dog i hvert Tilfælde vil ligge langt fjernere og næsten være umuliggjort ved den Sættelse, vi foreslaa, medens den dog i alt Fald staar som en Mulighed ved den Sættelse, Mindretallet foreslaar. Deri, forekommer det mig, ligger en Opfordring til fra deres Side, som ikke i og for sig mene, at det er nødvendigt, som det siges, eller hensigtsmæssigt at ordne det paa den Maade, at respektere eller anerkende denne Frygt saa meget, at man gaar ind paa en Ordning, som i alt Fald er mere betryggende end en maaske indbildt Frygt end det Forslag, man fra den Side opstiller. Dette er naturligvis et meget

væsentligt Punkt, thi det kan blive af største Betydning for hele Nævningeinstitutionen. Dersom de Farer, vi tænke os, skulde indtræde, er Institutionen udsat for at tabe den Tillid, hvormed den gerne skulde mødes, saa vil der i store Kredse af Befolkningen kunne udbrede sig den Tanke, at man faar ikke Ret ved Nævningerne, man faar maaske det modsatte, og saa vil man, hvis de, som kom til at savne Tilliden til Institutionen, fik Magt dertil, enten bortkaste Institutionen igen eller benytte de mange Veje, Lovforslaget med fuld Ret indeholder, til at undrage sig Nævningeafgørelse, og det er kun i de færreste Tilfælde, at denne Mulighed ikke staar aaben. — Med dette Forslag, hvor altsaa Udvalget deler sig i et Flertal og et Mindretal, staar en Række andre Forslag i Forbindelse, dem behøver jeg altsaa ikke at opholde mig ved. Det er Konsekvenser.

De Forslag, som hele Udvalget stiller til Kap. 4: Almindelige Bestemmelser, ere ikke meget væsentlige. Ændringsforslag Nr. 32 behøver ingen Forklaring. — Ved Ændringsforslag Nr. 33 have vi foreslaaet at udelade den Bestemmelse, at ogsaa Professorer i Teologi med gejstlig Ordination ere udelukkede. Der er nemlig ingen Grund til at fremhæve særlig Professorer i Teologi med gejstlig Ordination. Den Omstændighed, som skulde gøre, at de ikke egne sig til at være Nævninger, skulde være den, at de have den gejstlige Ordination. De fungere jo imidlertid ikke som gejstlige, men skulde Ordinationen være en Hindring, maatte det gøres mere almindeligt, saa maatte det gælde alle, som havde haft gejstlig Ordination, men ikke fungere som gejstlige. Der kan jo være mange andre Stillinger af denne Art end just Professorer i Teologi — altsaa enten ingen eller alle. Men det forekommer os ikke, der er Grund til at udelukke alle, fordi de have gejstlig Ordination, naar de ikke fungere. — Under Nr. 34 foreslaas tilføjet den Bestemmelse, at fritagne skulde ogsaa være tjenstgørende Militærpersoner. Det antages, at den offentlige Interesse nødvendig kræver, at de ere fritagne.

Med Hensyn til Nævningekredsenes Aarsliste har jo Forslaget bibeholdt en Sættelse af det Udvalg, der skal have med dennes Sættelse at gøre — der for Resten nærmest sker ved Lodtrækning —, som skriver sig fra det ældre Kommissionsudkast, nemlig, at det bestaar af 5 Medlemmer, udgaaende af Kommu-